Ano, hudba, zpěv, pivo a větry, zejména v dopoledních hodinách silné a chladné, byly ve Velkých Popovicích nejvýraznějšími znaky překvapivě slunečné soboty 3. června, na kterou připadl letošní, již čtrnáctý Den Kozla. Hlavní sponzor našich festivalů, Velkopopovický Kozel, ho uspořádal v prostorách "rodného" pivovaru, jako volně přístupnou slavnost piva. Na programu byly soutěže pro dospělé i děti, vystoupení kejklířů, provazochodců a komediantů, střelnice, tombola a jiné pouťové atrakce, exkurze

Samson v Popovicích

foto: Oxid ©

do provozu pivovaru a v neposlední řadě hudební přehlídka. Ta, zajišťovaná agenturou F&C, tuším, bude čtenáře FOLKtimu zajímat víc než šíře sortimentu nabízených piv tamní provenience.

Zatím co pivovar nabídl čtyři druhy piva, nabídl dramaturg Michal Jupp Konečný na dvou scénách pod širým nebem celkem čtrnáct kapel! Program probíhající mezi devátou hodinou ranní a osmou večerní umožnil, aby každé hudební vystoupení trvalo více než hodinu, což je, myslím, velmi uspokojivé. Za velmi neuspokojivou považuji vlastní neschopnost být pod oběma pódii najednou. Naštěstí obě scény sousedily přesně tak, aby od jedné ke druhé nebylo slyšet a přechodová trasa byla chvályhodně krátká. Díky tomu se mi podařilo shlédnout ve fragmentech vystoupení **Lístku**, **Pout**, **Copu**, **Strašlivé podívané**, **Fleretu** a **Ginevry** a celá vystoupení **Bezefšeho**, **Pacifiku**, **Stráníků** a muzikantské party **Pokaždé jinak**

(Samson - Redl - Janoušek, tentokrát s Petrou Šany Šanclovou). Vinou svojí výšeuvedené neschopnosti jsem pak zcela přišel o vystoupení
Reliéfu
,
Koňaboje
,
Františka Nedvěda & Druhého podání
a
Marienu
. Během festivalové sezóny všechny vyjmenované určitě zcela rozebere a někdy i zpět poskládá početná řada publicistů včetně mě. Proto se omezím jen na několik konstatování. Scéna Pivovar měla v pozadí romantický výhled na porost v okolí pivovarského rybníka. Diváci scény Nádraží hleděli do industriálního prostředí produktové vlečky a expediční části pivovaru. Bylo zde i více větrno. K tomu mi inspicient této scény Emil Makal zvaný Velkej Pinďa, odpovědný i za počasí, řekl, že větry má proto, aby rozehnal mraky. To se mu povedlo skvěle, stejně jako Honzovi Friedlovi zvuk této scény. U scény Pivovar nebyl zvuk rozhodně špatný, ale jako u konkurence to nebylo. Nebo že bych si stoupl na špatné místo? Pokaždé?? Co se pak týče vystupujících, aspoň těch, které jsem viděl, byla to naprostá pohoda, připravenost na vystoupení a chuť hrát. Tu nejvíce oceňuji u Lístků, kteří zahajovali program. Málem jim, vinou Pinďových větrů, umrzly prsty a přesto diváka o nic neošidili? Kdyby bylo všechno v takové pohodě, byla by to nádhera.

Jak jsem podotkl již v prvním odstavci, je Den Kozla z obecného hlediska především volně, tedy bez placení vstupného přístupná pivní slavnost s bohatým programem. Možnost zajet kyvadlovkou nebo integrovanou dopravou na podnik, kde si dá pivo, užije trochu legrace, pokecá a omrkne jak to v pivovaru chodí, využije spousta lidí, kteří by jinak na hudbyplnou akci nezavítali ani omylem. Pro některé je zážitkem i muzika, víc je ale hlučníků. Kdyby hlučeli jen u kiosků a v pivních stanech, je to fuk. Ale oni, protože jim patří svět, soustavně hlučí i usazeni pod scénou a muzika je jim lhostejná. Intenzita hluku roste po celý den s přibývajícím množstvím návštěvníků a vypitých piv? Hlučníci se objevují sice i na standardních festivalech, leč spíše jako stylový doplněk. O míru stylovosti, jakou mi nabídly Popovice v odpoledních a večerních hodinách vskutku nestojím. A tak jsem se se Dnem Kozla v sobotu večer rozloučil nejspíš navždy, i když hudební program byl perfektní.